

Adam og Eva

— Se der kommer vagtparaden . . .

. . . og lærer og trutter . . .

. . . hvordan man de får luft til at trutte så meget?

— De er nok pumpet op først.

GIGANTFILMEN GENGHIS KHAN

FORTSAT FRA SIDE 2

— Jeg kan godt lide rollen, fortsætter James Mason — selv om det er en mindre rolle, er det i øjeblikket den største og vigtigste for mig. Men jeg må tilføje, at rollen som Humbert i Lolita var den ideelle rolle for mig. Den betragter jeg som højdepunktet i min karriere, selvom jeg fik Oscar-prisen for den tid.

— Hvorfor var De så glad for at spille Humbert?

— Der var et godt samarbejde med instruktøren, som gav mig fuldstændig frie hænder til at bygge rollen op, sådan som jeg selv opfattede den og kunne give den min egen personlighed.

— Hvad foretrækker De: teater eller film og fjernsyn? Fortæller det Dem ikke med hele det tekniske apparat under filmoptagelserne?

— Nej, tværtimod, teknikken generer mig ikke spor. Jeg synes, kameraet er et pragtfuldt spejl. Man kan overfor det bedre give sig selv helt, bedre end man kan på scenen, og derfor synes jeg, at filmen er af større kunstnerisk værdi end teatret. Men jeg elsker da teatrets atmosfære og værdsætter den position, teater har i vort samfund.

— Er det ikke kedeligt at måtte gentage sig selv aften efter aften, når man spiller teater?

— Man belønnes ved glæden over publikums bifald. At spille teater er for mig altid et mysterium. Det rummer et element af overraskelser og appellerer til fornyelse af fantasien. Teatret kræver med sine mange prøvedage mere tid end filmen, hvor man hver gang skaber en varig én-gangs præstation, og derfor må jeg egentlig sige, at jeg foretrækker filmen og fjernsynet.

JAMES MASON (der også selv er forfatter) har stor lyst til at sætte i scene, og når han rejser fra Berlin, gør han alvor af det, idet han i London begynder egen filmproduktion. Han vil gerne producere engelske komedier.

WEEKEND

A-PRESENS SONDAGSTILLÆG

Adresse:
Nr. Farimagsgade 49
København K.
Tlf. Central 13 95

Redigeret af:
Robert Corydon

Lay-out:
Kai Hansen

Redaktion:
Claus Becker (ansvarshavende)
Harry Rasmussen og Hans Rishøj

Inden James Mason i sin tid blev skuespiller i England, studerede han arkitektur i Cambridge og opnåede udmærkelse. Hans interesse for arkitektur og maleri er stadig levende, og han benytter hver fritime til besøg på museer og kunststudier såvel i Berlin som Paris. Disse hobbies vil sikkert komme ham til gode som producent og instruktør.

Efter skilsmissen fra sin kone, den engelske forfatterinde Pamela Kellino, med hvem han har to børn, datteren Portland og sønnen Alexander, forlod han Hollywood, og han er nu bosat i Svejs og i London. ★

PAS DE DEUX

FORTSAT FRA SIDE 3

I BIOGRAFMØRKET turde han ikke engang tage hendes hånd. Men det skulle blive anderledes! svor han.

Parret på lærredet var i sove-kammer. Foran, på og i seng. Halvnøgne. Forberedende kørt — klip, overgang til næste billede. Han havde intet at indvende mod klip på spændende punkt i handlingen. Han syntes, det gav tilskuerne lyst til at gøre scenen færdig.

På hjemvejen vurderede hun alle de roller, hvori hun havde set filmens mandlige og kvindelige hovedpersoner.

Måske kun fuld nøgenhed virkede på hende?

De vandrede på museet, mellem statuer af muskelfaste nøgne mænd og bugnende nøgne kvinder. I en mindre sal, foran en liggende kvindefigur i sensuel, tilbagebøjet stilling, fik han en ubetvingelig lyst til at kysse hende. Han hævdede armen for at lægge den om hendes ryg.

Hun lukkede sin attraktive mund op, henfortalte hun om linjespillet i bronzestatuernes bevægelse, om rytmen.

Han lod armen synke.

Der skulle altså stærkere synsindtryk til.

EN aften hun var på besøg i hans værelse for at høre grammofoonplader, trak han en tyk bog frem, anskaffet med det formål at vise hende den.

Erotiske billeder, spatteret af tekst.

Han slog op på et af dem, han i forvejen havde valgt ud.

Hun sad, noli me tangere, ved siden af ham på ottomannen og så med.

Med tilbageholdt åndedræt ventede han.

— Sikken elendig anatomifag sagde hun. Synes du ikke også, kunstnere skal kunne se naturen, for de tegner? — Han lukkede bogen.

det min far

MEGET vores koner ikke har gået te' noget i hele vintren, sa'e Bents far i aftes, men kuns siddet og gloet i bar ugeblade om prinsesser og nye sko og ventet på fjernsynet for og se hvodden håret sidder og er sat på speakeren. Hverken lidt gymnastik eller noget interesserer selv om de snart har deiler og ka' ikke passe nederdelen ordentlig og ska' ha' pufærmer snart i alting for og være der. Langt ude, når de er så unge endnu og spejler sig hver dag og ka' ikke se noget.

Hva' vejer du snart selv, sa'e min far og grinte godt. Se og få jer en vægt i fødselsdagsgave, fordi det meget skægt og se hver dag om vi går op eller ned. Ingen behøver og blive fed med en vægt i huset. Hos os er kuns vores mor godt i stand, fordi hun går og smager te', si'r hun. Ka' ikke undgå, når manden ska' ha' ordentlig mad hver dag, sovs og dyppelse og ikke bar kartofler, der nok feder men ikke smager af andet.

De sku' nu gå te' noget, sa'e Bents far fordi så ku' vi osse komme ud en aften i usse med sangerhue på og opleve noget, der ikke må koste no-

get videre. Tror jeg jager min te' russisk, fordi det forstås kun ikke et muk a' alligevel.

Var det ikke sidste år, de gik te' noget med og lære anstand, sa'e min far så. Prænt de lærte og føre os og snakke fint, så vi tydelig ku' høre, vi bor på Vesterbro. Hvor dyrt var det?

Det var en rar gang gas, sa'e Bents far. På Rådhuspladsen hos en fin dame, der lugtede af bar parfume. Først lære og slå en parapy op ude og knække den, hvis det en vi har lånt. Så gå med et leksi-

kon oven på hodet uden og spille, fordi det retter knoklerne ud og ge'r overblik og ikke angst og nællefeber og røde kinder, når nogen glør. Allesammen sku' bru'e hvid lommeterklæb, fordi det ladylike hvist der blonder om, og det rent og kuns brugt te' og vifte med. 50 kroner om måneden og med og binde sig. Andssvagt!

Sgu' ikke noget og ge' penge for og gå og brække tungen for og tale fint, når man ikke engang er det, sa'e min far. Gu' ve' vi ej. *erasmus.*

BILLEDER lod ikke til at væle nok. Hun måtte have signalement af elskovs glæder, flagrant skildring af l'amour. Han havde en bestemt roman i tankerne, så kødeligt glad, så erotisk stimulerende, at den, stammende fra et mere umiddelbart åbent århundrede, ved nytligt optryk med nød og næppe havde undgået at blive forbudt. Den fik han fat i og lånte hende.

ALLEREDE et par dage efter havde hun læst den og kom på besøg for at give ham den tilbage.

— Nå, hvad synes du om den? spurgte han spændt.

Han sad i en safaristol, hun i gyngestolen.

— Det er en udmærket bog, sagde hun oplagt. Der er meget kulturhistorisk viden at hente i den. For eksempel —

— Da brast det for ham. — Kulturhistorie tænker du på! Når den handler om, hvad mennesker føler ved at ligge nøgne og røre hinanden!

Hun blev rød i ansigtet. Sprang op.

— Vil det sige, udbød hun, du har givet mig denne bog for at få mig til at tænke på erotik?

Hun stod endnu med bogen i hånden, men kun et øjeblik. Så kylede hun den tværs gennem værelset, i hovedet på ham.

Hurtigt så hun sig om, tog en lampe fra et bord, løftede den — Han lænede sig tilbage i sin stol og lo.

— Du ler? råbte hun. — Du er dejlig, når du er vred, sagde han.

Langsomt sænkede hun lampen, stillede den igen på bordet. Et smil vibrerede om hendes mund.

Hun løb gennem stuen, satte sig på skødet af ham, lagde sit hoved ind mod hans hals og kind.

— Nu er jeg sikker på, hvi-skede hun. Nu ved jeg, at du elsker mig. Når du også elsker mine fejl.